

СТИХОТВОРЕНИЯ

Отъ **Детлевъ Лилленкронъ**

Прѣвъдъ П. Славейковъ

1.

Твърдѣ късно

И день и нощъ вѣвъ паметъта ми
Все твоя тѣженъ гласъ трепти.
И ми нашепва тежки думи:
Не ме обичашъ вече ти!

Надвисва вечеръ надъ полята,
И сбогомъ взема си деньтъ,
Рой врани татъкъ къмъ гората
За къмъ гнѣздата си летѣтъ.

Далечъ единъ отъ другъ, сърдце ми
О тазъ раздѣла какъ гнети —
Гнетѣтъ го твойтъ тежки думи!
Не ме обичашъ вече ти!

2.

Прѣвъ цѣло лѣто

Между буйнокласи ниви
Тѣсний пѣтъ се вий; —
Тамъ щастливо проживѣхме
Цѣло лѣто ний.

Щомъ ме отдалечъ съгледа,
Приведе глава,
Пѣтемъ татъкъ листъ откъсне,
Или стрѣкъ трѣва.